Lunæ ministras órdinem,
Vagósque cursus síderum.
Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiònis términum,
Primórdiis & ménsium
Signum dares notíssimum.
Expélle noctem córdium:
Abstérge sordes méntium:
Resólve culpæ vínculum:
Evérte moles críminum.
Præsta, Pater piíssime,
Patrìque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigâtur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magníficat, Antíphona. Respéxit Dóminus humilitâtem meam, & fecit in me magna, qui potens est.

Preces quandò dicéndæ sunt, habéntur suprà in Vésperis Fériæ secúndæ. 139.

FERIA QUINTA
Ad Vésperas.

Antíphona. Et omnis.

Psalmus 131.

Meménto Dómine David, * & omnis mansuetúdinis ejus:

Sicut jurâvit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ: * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis: * & pálpebris meis dormitatiônem.

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu & arca sanctificatiònis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam: * & sancti tui exúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurâvit Dóminus David veritâtem, & non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * & testimónia mea hæc, quæ docébo eos.

Et fílii eôrum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elêgit Dóminus Sion: * elêgit eam in habitatiònem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturâbo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salu-

lutári: * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Antíphona. Et omnis mansuetúdinis ejus.

Antíphona. Ecce.

Psalmus 132.

Ecce quam bonum, & quam jucúndum * habitáre fratres in unum:

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiònem, * & vitam usque in sæculum.

Antíphona. Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum habitáre fratres in unum.

Antíphona. Omnia.

Psalmus 134.

Laudáte nomen Dómini, * laudáte servi Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elêgit sibi Dóminus, * Israël in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quòd magnus est Dóminus, * & Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, & in terra, * in mari, & in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ: * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis: * qui percússit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa & prodígia in médio tui Ægypte: * in Pharaônem, & in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas: * & occídit reges fortes.

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Basan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eôrum hereditâtem, * hereditâtem Israël pópulo suo.

Dómine nomen tuum in ætérnum: * Dómine memoriâle tuum in generatiònem & generatiònem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum: * & in servis suis deprecábitur.

Simulácra Géntium argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquén-

quéntur : * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient : * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea : * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël benedícite Dómino : * domus Aaron benedícite Dómino.

Domus Levi benedícite Dómino : * qui timêtis Dóminum benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Antiphona. Omnia quæcúmque vóluit Dóminus fecit.

Antiphona. Quóniam in ætérnum.

Psalmus 135.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deôrum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominôrum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cælos in intelléctu : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmâvit terram super aquas : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestâtem diéi : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam & stellas in potestâtem noctis : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eôrum * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israël de médio eôrum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, & bráchio excélso : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divîsit mare Rubrum in divisiónes, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israël per médium ejus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaônem, & virtûtem ejus in mari Rubro : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon regem Amorrhæôrum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og regem Basan : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eôrum hereditâtem : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hereditâtem Israël servo suo : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitâte nostra memor fuit nostri : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cæli : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominôrum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Antiphona. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Antiphona. Hymnum cantâte.

Psalmus 136.

Super flúmina Babylônis, illic sédimus & flévimus : * cùm recordarémur Sion :

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captivos duxérunt nos, * verba cantiônum :

Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantâte nobis de cánticis Sion.

Quómodò cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna ?

Si oblîtus fúero tui Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui :

Si non proposúero Jerúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto Dómine filiôrum Edom, * in die Jerúsalem :

Qui dicunt : Exinanîte, exinanîte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylônis mísera : * beâtus, qui retribuet tibi retributiônem tuam, quam retribuisti nobis.

Beâtus, qui tenébit, * & allidet párvulos tuos ad petram.

Antiphona. Hymnum cantâte nobis de cánticis Sion.

Capitulum. 2. *Cor.* 1.

Benedíctus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiàrum, & Deus totius consolatiônis, qui consolâtur nos in omni tribulatiône nostra.

Hymnus.

Magnæ Deus poténtiæ,
Qui fértili natos aqua
Partim relínquis gúrgiti,
Partim levas in áera.